

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP,

a gazdasági egyesület, vidéki és városi nőegylet s a Szamos-Tiszahát közlönye.

Megjelen minden szombaton.
Előfizetési feltételek.
Helyben:
Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 „
Házhoz hordva, vagy vidékre postán:
Egész évre . . . 4 ft 50 kr.
Fél évre . . . 2 „ 25 „
Egyes szám ára . . . 10 „

Hivatalos és magán-hirdetések
Jutányos áron készpénz fizetés mellett elfogadtnak.
Bélyegdíj minden beiktatásért 50 kr.
A nyilt térben a három-hasábos gármondosor beiktatási díja 20 kr.

Először szerkesztő s kiadó
Kovács Márton.

Szerkesztői iroda s kiadó-hivatal,
ahová a hirdetések s előfizetési pénzek utasítandók,
templom-utca 548. sz.

Szerkesztő társ
Zombori Gedő.

János és István szomszéd estéli beszélgetései.

János sz. Jó estét István szomszéd! — eljöttem egy keveset beszélgetni ha rá ér kigyelmed is.

István sz. Hozta Isten János szomszéd, üljön le nálunk és beszélje el, hogy mivel foglalkozott a mai egész napon.

János sz. Hát biza még mind a trágya hordást folytatom, minthogy a múlt két hónapban csak a szőlőaljat tudtam beteríteni és még a dombos kaszáló hátra van, pedig azt is meg akarom hordani, mert a tavasszal felszántom tengeri alá és őszszel beültetem gyümölcsfával.

István sz. De hát a szőlőaljba minek az a sok trágya, mikor oda se krumplit, sem tököt nem vet kigyelmed?

János sz. Nem biza, de a széna és gyümölcstermést legalább két annyira vihetem fel azáltal, mintha csak magára bízám a természetet, azért is mi úgy szoktunk a gyümölcsünkkel elbánni, hogy minden őszszel megkapálgatjuk a fa körül legalább 3 láb távolságra kerekben, de nem vájjuk le a fa gyökereiről a földet mint azt a régiek szokták, és oda belezsufoltak közvetlen a fa gyökereire egy jó rakás nyers trágyát, mert lássa kigyelmed a fa gyökere a mint a földbe hatol, elágazik gyökérágakra, azok ismét oldalágakra, ezek újra vékony hajszál gyökerekre, a melyeknek végén van egy kis szívacs-szerű dudorodás, mit az én fiam a tanítója után gyökszívacsnak nevez, és mint hogy az a gyökszívacs mindössze is oly kicsiny, hogy alig látható, hát még annak a felszívó csövecskéje bizonyosan vékonyabb, hogy sem azon egy lapát trágya vagy azzal odatöltött holmi szemétdarabok mehetnének fel a fa táplálására, az után meg tiszta trágya magában nem is elegendő hogy egy fa csak abban megélhessen; mert próbálja meg akárki csupa trágya-halomba fát ültetni, a helyett hogy megfogamzana, csakhamar minden gyökere lerothad, épen úgy van a már élő fa gyökereire közvetlen bevermelt trágyával is, mert az, ha a vékony hajszál gyökerekhez közvetlen hozzá ér, mind semmivé teszi, és csak is az menti meg a fát a végképpeni pusztulástól, hogy szerencsére nem ásnak széles gödröt, hanem mindjárt a fa törzse mellé teszik, a vékonyabb gyökerek pedig mindég távolabb lévén, a trágya már víz által felolvasztva, s a föld részekkel egyesülve, mint éppen legalkalmasabb táplálék jut hozzájuk, és ilyenkor ha a fa kissé élledni kezd, anélkül, hogy tudná az okát eljárásainak, reáerőszoakolják tapasztalatainak helyességét. Én csak minden évben megkapáltatom, és ha jut a trágyából, arra a kapálásra őszszel elhintetek egy pár kosárral, mi a hó lé vagy a tavaszi esőzés és a nap melege által feloldozódva, a felporhanyított földrészekkel vegyülve, mint kész táplálék jut a fagyökér szívacsaihoz, holott ha azt egy csomóba hagynám a fa tövével könnyen megpenészedve, a fa vastag gyökerét is rothadásba hozhatja, kivált

még mint némelyek szokták, felül földdel befedve a napsugaritól is elzárják.

István sz. Már az igaz, hogy a kapálás sokat használ a fának, még trágya nélkül is, mert látom ott a tengeri föld szélén az a néhány szilvafa, milyen eleven, egészséges és ritka esztendő, hogy ne teremjen, pedig csak is a kapálásban részesülnek valamit, mivel a trágyát csak a tengerinek szoktuk hinteni.

János g. Használ biz a, mert az által minden évben egyszer-kétszer megfordul a föld, és az a áldott jó nap mindannyiszor megtermékenyíti, valamint a megporhanyított földön keresztül a gyökerekhez is hozzá férhet a sugaraival.

István g. De hát kigyelmed oda ki a szőlőbe egész nap a trágya hordást nézte?

János g. Dehogy néztem, hiszen annyi a dolog, a mit magamnak kell végezniem, hogy azt sem tudom melyikhez fogjak előbb, itt az idő már, hogy a fákat tisztogassam, a száraz, és az egymást keresztező, vagy a koronába benyuló rendetlen ágaktól, melyek mind a fán való szabad hajthatást akadályozzák, mind pedig szívják a fa erejét a nélkül, hogy a világosságtól elrejtettségöknél fogva tökéletes gyümölcsöt adnának, és pedig ha az idő enged: jobb korábban végezni ezt a munkát, mint később, ha a fa rügyei megdagadtak és minden mozdulatnál néhány termő rügyet verünk le, ennél a munkánál egyuttal a hernyó fészkeket is beszedelem, valamint a mohos fákat, melyeket az őszön trágya lével vegyített vékony mésszel meg nem meszeltethettem, most takarítgatjuk, hogy a mohok alatt rejtőző hernyó fészkek is elpusztuljanak, azután az elszáradt fákat kihányjuk tövestől, az elváltatott megifjítjuk, vagy azokat is fiatalokkal kieseréljük, továbbá ha tavaszkor pótolni kell valami ürességet, annak mindég jobb előre kiásni a gödröt, hogy a hó lé és fagy felporhanyítsa, miben aztán szabadon terjedhetnek a csemete gyökerei, kivált ha legalább 3 láb széles és 2 láb gödröket ásunk, de azért nem kell a gödör fenekére állítanunk a beültetendő fácskát, hanem annyira emeljük fel a gödör fenekét, a már porhanyu termő föld rétegből vissza téve, hogy a csemete éppen a természetes állapotjába, azaz a föld színében helyeztessék, és mielőtt a gyökereket betemetnénk, egy karót teszünk arra az oldalára, a hol a gyökér ágazás helyét enged, mert ha azután surjuk be mikor már betemetjük, könnyen összezsuzhatnánk a gyökereket. Megnézegettem egyuttal az ojtóványaimat is, hogy a nyulak nem gazdálkodnak-e benne, mert némely részét az őszön bemeszeltem, sokat pedig bekötöttem szalmával, és néhány mellé csak leveles tölgyfa ágat földbe szurva a karóhoz kötöttem, és azt tapasztalom, hogy ez az egyszerűség is megmenti a nyulaktól, hihetőleg azt hiszik, hogy cser bokr, és rá sem néznek, ez azért is jobb a szalma takarónál, hogy az egerek sem csinálhatnak tanyát benne, a mi szinte összerágja a csemete gyenge héjját és a szemeket.

István g. Hát azt a sok vad csemetét mind az erdőről szedi-e? kigyelmed

János g. Szedünk az erdőről is ha találunk szép fiatalokat, de általában véve ritkán akadhat az ember jó önálló gyökertű csemetékre, mivel többnyire vastag gyökerekről szoktak kinőni, hanem ezeknél sokkal jobbak a magról iskolába neveltek, minthogy ezek gazdag gyökérzeteknél fogva jóval hamarabb nőnek, és egészségesebbek is az előbbieknél.

István g. De hát ki győz annyi alma vagy körte magot egyenként összeszedgetni, hogy olyan nagy helyet bevethessen, mint a kigyelmed faoskolója is.

János g. Nem úgy van az István szomszéd, hogy a gyümölcs csemegezéskor egyenként szedegessük, hanem tudja, mikor jó érett valalma vagy körtéből ecetet csinálnak, azt a kisajtott törkölyt azonnal szőrő rostán átörzöszöltetem és a jó mag áthull valami apró törköly társaságában, mit azután árnyékos helyen, a hol a madarak sen járnak, kitergetem, és ha jól megszikkad, úgy mint a búzát kirostáljuk, mert akkor már a törköly könnyebb a magnál, felül kerül és a tiszta magtól könnyen külön választható, a magot még kevés szába, szellős és az egerektől védett helyre eltesztük egész mostonáig, mikor már a rétegezést is meglehet kezdeni. Én éppen tegnap végeztem el a fiammal, mert már azt is megtanulta a tanító urtól úgy, hogy először is egy csomó homokot kissé megnedvesített, a mit ugyanannyi kiszitált szénporral szépen összekevert, ebből a vegyítékből egy ládácska fenekére két ujnyi magasságot behintett, mire egy rend magot szórt, arra ismét a vegyítékből egy réteget, melyre újra a magból, és ezen rétegezést addig folytatta, míg az utolsó mag réteget ismét egy ujnyi vastag vegyítéssel betértette, és a ládácskát egy sürtűn kiszurkált deszkával befedve a verembe elhelyezte, megmondta a tanító ur, hogy a vetést vagyis aprilis közepe előtt, vagy négy héttel gyakrabban öntözgesse, hogy a csirázás az által elősegítődjék, addig pedig óvja a penész és az egerektől, arra is figyelmeztette tanítványit, hogy ebben a hónapban, ha az idő arra való, meg lehet kezdeni az ojtó galy, valamint a dugványnak való pöszméte és ribizke ágak szedését is, a melyek minden fajtából külön-külön egy megszámozott karócskával összekötve valami épület északi részén eressze alá a földbe egy hordód részig beásandók. Már most láthatja kigyelmed, hogy télen is akad munkája egy szorgalmas gyümölcs tenyésztőnek akár mennyi, pedig még a karók kiigazítása, jegy táblák készítése, a szerszámok helyrehozása, és a gyümölcsfákról jegyzések rendbehozása mind elvégezendő, mielőtt a külső munkához foghatnánk. Hanem a sok beszédben majd el is felejttem mondani, hogy jártam ma a nyerges lovammal, csak képzelje kigyelmed, a mint most estefelé haza kerültek velem, az a étkes ló még csak rá sem nézett a szénára, hanem csakhamar leve-

tette magát a padlóra, és ott fetrengett úgy, hogy már kigyelmed után akartam küldeni, mire felugrott és mind csak a hasa felé nézett, hova a lábával is vagdosott, azután a henderikázást még egy párszor ismételte, és csak akkor vettük észre, mind a két felén a füle alatt, hogy nagy egere van, úgy aztán azt jól megszorogattuk, megvagdaltuk, besóztuk, paprikáztuk, és tudja az Isten még mit nem csináltunk vele, még a mellett mit egy lovas katonától láttam, az egész lovat befecskengettük vékony terpentinnel, és reá szalmacsutakkal két felől addig dörzsöltük, míg nem csak a ló, hanem magunk is összeizzadtunk, azután pokróccsal betakartuk, és csakhamar a szegény ló megriázkodván, megindult rajta minden kitirítés s hozzá fogott enni. Már most nyán mondja meg kigyelmed, hogy nem jó-e a ló egerét összeroncsozni? mikor ha azt nem tesszük talán már eddig meg is döglött volna.

(Folyt. és vége köv.)

Néhány szó egy fontos kérdéshez.

Nem hiába, hogy a magyar — nemzeti életéhez szigorúan ragaszkodk és reményeket táplál, mert ki is más és melyik nemzet az, mely annyi bátorsággal, vitézséggel és megdönthetetlen szeretettel küzdött, élt és halt a hazáért s a nemzetiségért mint a magyar! — Tizenhét év súlyos eseménnyel folyt le, s ez idő alatt a magyar nemzet szenvedett, tírt és engedett, — de ime most eljött az idő midőn a dicső nap derülten emelkedik fellettük, hogy reménysugarait ujonnan Magyarországra terjeszthesse, — és nagy jelentőségű szempontnak tarthatjuk, ha állítjuk azt, hogy ez nem kevés vigaszt, reményt és igazságszolgáltatást ébreszt.

Oh magyar! nem hiába vagy büszke és önző, és nem alap nélkül követeled mindazon jogokat vissza, melyeket ez előtt őseid oly súlyos áldozattal szereztek — sokkal nagyobb a dicsőség és bátorságod, mintsem hogy egy perczig is, győzedelmeden csak kételkedni mernénk.

Féltre kislelkűek, a kik mostan is még kételkedni tudok a jövő felett, Kik nem hiszitek, hogy egy erős istenség Őrzi gondosan a magyar nemzetet!

Megnyitlak a termék honunk fővárosában, hol Magyarország honatyái nézeteket osztva szóvitára bocsáthatják s ez által jogaikat visszanyerve azt újra életre hozhatják

nemcsak önérdékeket — hanem — a mint f. é. február 8-án tett felirati javaslata meggyőződést szerez, azon méltányosságot is akarják életbe léptetni, hogy a hon polgárai minden osztálya iránt, vallás és nyelvkülönbség nélkül egyenlő igazság és jogosság szolgáltatassék; — mert mélyen érezve hogy szellemi érdekeik tekintetében is, még sokat kell pótolni és javítani, — tehát igyekezni fognak, hogy e részben is teljesíthessék a mit a haza közjára kívánand.

Rajtunk függ a világ szeme,
Remélve kérd és int,
A nagy világkerékben egy
Küllő vagyunk megint;
Mutassuk a világnak meg
Hogy a magyar még él —
Csak küzdelem, csak küzdelem
S elérve lesz a cél!

Hivatkozva azon pontra „vallás és nyelvkülönbség nélküli törvények életbe léptessenek“, ki kell mondanom, hogy azon nemzet is, mely Magyarországon habár utóbbi idő óta tűrve is — de még elhagyatva — végtére részesülend azon vigasztaló reményben, melyet eddig oly kimondhatlan béketűrőssel ohajtott vala. Így tehát a zsidó nemzetnél is a jelen — egy szebb jövő reményével kecsegtet — és ime előre örvend már azon törvényeknek, mely nemzetére nézve az országgyűlés falai közt kimondatnak, annyival is inkább, hogy tántorithatlan hűségeikről honi érzelmeik és szereteteikről a hazának minél előbb meggyőződést szerezhessenek.

A zsidók Emancipatiója felől már többször és több alkalomnál vala a szó és még 1841-ben „Báró Eötvös József“, 1840 és 1844-ben a „magyar országgyűlési tanácskozások“, 1848-ban a zsidó reform „Bárándi“, 1859-ben „gr. Berényi János.“ és többen erre vonatkozólag irományokat adtak ki, melyek már akkori időkben belátták ennek szükségességét és annyival is inkább most — midőn a zsidó nemzet nem csak üzletileg ipar és gazdaságilag, hanem tudományilag is annyira tőn előmeneteleket, hogy az emancipálásra méltó elismerést nyerhet.

Kiről szóljon a dal
Kinek zöngje hirtét,
Hogy szavával lelkesítse
Hangzatával felhevítse
Minden magyar szívét!

Máté-Szalka, 1866 február hó 19-én.

K... Gy...

Levelezés.

Pest, 1866. febr. 21.

Kedves szerkesztő! Mikor ön e sorokat olvassa, már mindakét ház felirata átadatott a legmélyebb hódolattal Magyarország megkoronázandó királyának. E felirati vita valóban a végén csattant, Deák azon nagyszerű beszédével, mellyel önmagát multa felül. Lehetlen leírni azt a hatást, melyet beszéde az egész házra gyakorolt. A tántorithatlan következetesség, roppant tudomány, erős itélő él, s a mellett a sajátos nyugodt előadás; Deákot Chatam mellé emelte, ez országgyűlésre feladhatlan fénykört vont, s lesújtotta elleneit felemelhetlenül. Nincs okunk sajnálni, hogy e viták hosszúra nyultak. E viták eredménye oly nagy, hogy első perczre nem lehet belátni. Meggyőződhetett arról mindenki, hogy független önkormányzat, képviselői rendszer s felelős magyar közügyészség nélkül a magyar többé nem kormányozható, átláthaták Lajthántuli testvéreink, hogy alkotmányos kormányzatuk csak velünk kezot fogva kivihető, s azt csak velünk testvérülten tarthatják meg; e viták, főleg Eötvös és Deák remek beszédei ledöntötték a két folyamtól elválasztott népek bizalmatlanságát, s meggyőződött arról a legkonokabb centralista is, hogy az orosz terjedés és Bismark esipkedéseinek egyedül a magyarra kibékülés vehet véget. Ha fejedelme szívét egészen megnyeri, a magyar: Ferencz Józsefhez hasonló uralkodót a Habsburgház csak egyet fog felmutathatni, s a birodalom oly erős lesz, milyen még nem volt. Hogy a kormány békülni fog s a miniszteriumot megadja, arról nincs kétség; nehéz idők sürgetik a kiegyenlítést; de nem hiszünk, hogy e felirat a kormány és nemzet közt e tárgyban már mindjárt az utolsó véleményesore. Alkudni kell, s alkudni fognak, hogy miként, azt még Isten tudja; de azt bizonyosan mondhatjuk, hogy a két ház az uralkodóhoz a milyen hű és hódolatteljes, az alkotmányhoz oly rendületlen hű, s feliratának főbb vonásából egy pontot sem enged el. A képviselőtestület magatartása oly méltóságtelesen hódoló, a parlamentarismus történetében kevés fordult elő, s történetjék bármí, a magyarnak ez országgyűlés történeti büszkesége lesz.

Legkevésbé sem kételkedtem a főrendi tábla alkotmányos érületén akkor, midőn nagy állambölcsseink egyike b. Vay Miklós remek beszédével külön feliratot szavaztak meg. A felsőháznak e jogával élni kellett, hogy el ne évüljen, s joga hatalma, behatása fenntartassék akkora, midőn tekintélye s behatására a nemzetnek — nehéz küzdelmes napokban — még szüksége lehet; de meg voltam győződve honszerelméről, s a magyar alkotmányhoz való tántorithatlan ragaszkodásáról, s azt vártam a mi jött, méltóságtelesen komoly nyilatkozat, rendithetlen hűség a koronához és törvényekhez.

A magyar büszke lehet páratlan aristocratiájára; mig más országok főbb rendjei a kormány uszály hordozói, elkiserült harcot vívnak szemben a nemzet érdekével magok számára küzdenek előnyökért, addig a magyar aristocraia lemondott önként előnyeiről, kiváltságairól, harciosa támasza védője volt mindig a nemzeti ügynek, bajnoka az alkotmánynak, kezdeményezője, zászlóvivője, kiküzdője minden szép nemes és magasztos ügynek. Üssetek fel, s forgassátok gondolkozva a tör-

latság színheije volt, hol jó kedv, igaz magyar vendégszeretet nem hiányzott soha.

Egy ór, egyszersmind szőlő esősz lakott, egy ujonnan átalakított kis házikóban, mely valamint az egy használható terem körül volt véve omladozó fallal vagy hogy csak jártas szem fedezhette fel a bejárást, melyet vad szőlő bokrok is elrejtének a kíváncsi néző elől.

E helyt választák vivó helyül Béla és Gyula, sok szép emlék köti utóbbit e helyhez. Itt látta először szeretettjét, itt vallá és hallá először az oly boldogító szerettek szót, ő választá ki ezt, hogy utolsó pillanatai is ismert helyen nyugodhassanak.

Szamosiék és Bánfyék jó ismerősök lévén, Gyula könnyen megvesztegetheti az őrt, ki bár egészen el nem távoza, azért nem mutatá magát ezen nap. A terem kulesa már egy nappal előbb Béla segédjénél volt.

Három negyed mult ötre, a hely aljában bérkocsi állott meg, melyből Béla lépe ki segédjével, és lassan gondolatokba mélyedten haladtak fölfelé.

Kálmán szolt Béla, tehát csakugyan eredménytelen volt minden. Gyula a pisztoly mellett maradt.

Mindent elkövettünk, választott a szőlőt, de hasztalan, én vagy ő, egyikünknek halni kell, ez volt minden szava.

Az első lövés övé, ha nem talál, én löni nem fogok, neki élni kell, hogy igazán megismerve, boldogíthassa Irmát. Nekem... úgy sincs már senkim többé.

Pár perczig esendesen haladtak, majd szolt ismét Béla:

Mily meggondolatlan tett volt ez tőlem. De mit tehettem mást, midőn oly kínosan sebbe rágalommal, reám halmozott sértései, nem bántának úgy, mint indulatos képzeteletének, seplőtlen keblű kedvesét oly ki-méletlenül gyanúsító röt koholmányai. Én kéréim, ő gunnyal fogadá ezt, gunyosan még több rágalommal illeté a kínosan könnyező hőlgyet... De én nem akarám életét, ő kívánta így. Haljak meg hát én, ha kell, ő élve marad, e két nem lesz gyilkosa soha.

(Folytatatik.)

TÁRCA.

OTT ÁLTAM.

Ott áltam az oltár mellett
Midőn monadt, hogy szerettek.
Láttam a midőn a boldog
Vőlegény haza vezetett.

Ott áltam lány ágyad mellett
Midőn a lázban küzködél,
Ott áltam, hosszan merengtem
S fájt, hogy te annyit szenvedél.

Most itt állok sírod mellett
Fejfádra sirva könnyemet,
Itt állok, de jobb szeretném
Ha ott nyugodnék teveled.

ZOMBORI EMŐD.

BÁNFY IRMA.

(Beszély.)

Unger Gusztávtól.

(Folytatás.)

Mily nyugodt lehetnék, mi boldoggá tett Irmám szerelme, és most mert hallgattam mások szavaira, elvesztettem kedvesem szerelmét, az ősz alya szeretetteljes bizalmát és egyetlen barátomat.

Bocsánatért esdve elmegyek még egyszer Bánfyékhoz... de nem, nem, vétkem oly nagy, hogy bocsánatukra érdemes nem vagyok. Nem kértem-e már? térdre roskadtam az ősz előtt, ő reszkető kezeivel elutasított... és Irma... ő reám nézve hideg maradt, és szó nélkül távozni hagyott.

Ma vivok, a fegyvert én választám, igen, hogy

halált hozzon az számomra, első lövés az enyém, ha akarnék is, reszkető kezemmel nem találnék. Béla hat lépésnyi távolra jó, érzem jól fog találni fegyvere, és ha löni nem akarna; o b csánat tettemért, ingerelni fogom őt, nem maga de kedvesem által, akkor nem fog téveszteni a fegyver... ez kell nekem, hogy jutalmam elvegyem.

Négy óra mult, szolt órájára tekintve, siessünk a levelekkel, összehajttá és bepecsételve, czimet írt rá, és asztalán hagyá azokat.

Most Irma arczképét vevé elő, ajkihoz emelé és keblébe rejté... Velem leszesz akkor is, midőn utolsóit lehellek, csak annyi erőm legyen még, hogy végvonaglásomban ajkamhoz emelhesselek, akkor bár hideg lesz papír ajkad, én érezni fogom melegét, nisz gondolatom az élő mellett lesz, kit oly nagyon megbántottam, s kire érdemes nem vagyok.

Kalapiját véve most kezébe, még egyszer körülnézett szobájában és elhagyá, azon gondolattal, hogy élve többet vissza nem tér.

Alig mult el fél óra, midőn Bánfyék cseléde megérkezék, de Gyulát hon nem találva, vissza vivé küldőjének a levelet.

* * *

A várostól, hol Bánfyék laktak, jó félóránira feküdt egy várom, Szamosyék birtoka.

Pusztá falai rémesen meredeztek az ég felé. emlékei egy szép multnak, egy némán beszélő kőhalom mely a mult dicső és gyászos emlékiről oly sokat regéit.

Elhagyottan állott a regényes, kellemes fekvésű rom, nagyon ritkán látogatva egyes emberektől, vagy tulajdonosaitól.

Dudva és fű nőtte be a tereket, hol azelőtt harcezi paripák ugrádoztak dölözeg lovagjaik alatt. A hegyoldal, mely oly sokszor volt piros az ellen-majd honfi vértől, most bort termelő szőlő venyigéktől zöldellet. Szüretkor ismét népes lett a hegy orom, midőn az épen maradt egy terem, melynek falairól busan néztek alá az ősök szín hagyott arczképe, vig mu-

Helybeli hírek.

(Beküldetett.) — „T. Zombori ur! Inséggel küzdök bukovinai magyar testvéreink fölsegelésére, erőnkhez képest mi is járulunk s adakozunk: Haltmar Vinceze 20 kr, Putz József 40 kr, Nagy Lajos 40 kr. Összesen 1 ft o. é. Mely összeget tisztelettel küldjük.“

A „Tárogató“ nyomdászemlékete örvendeztetett meg ez adományjal, mely az evangéliumi szegény asszony filléreivel áll egy értékben. Az illető helyre eljuttatni kedves kötelességünk lesz. Szerk.

— A zárda előtt déli órákban naponta 6—10 szürnyen elvándorolt koldus várakozik ételmaradékért. Mindenik arcán a legsötétebben látszik a bűn és elvetemültség, rongyaikon a dologtalanság és renyhesség. Az ajtó előtt trágár beszédek s dal és fűty közt várják az étel vagy ételmaradék kiosztását. A jótékony szegények számára alapított dolgozó házuk, kérdjük a hatóságától: valyon nem ott volna-e ezeknek helyük. Hogy e dologtalan nép munkára mostani helyzetében nem vállalkozik, magunk tapasztaltuk, midőn a minap fizetés ígéretével az egyik eszavargó fiut valami könnyű munkára felszólítottuk s nyertük azon választ: „nem szoktam dolgozni.“

— Minden husárunk megszabott ára van; célszerű lenne ez árszabályt a halárrakra nézve is határozottan körülírni, minthogy tapasztaltuk, hogy a betivársárok alkalmával halat áruló izraelitáknak hatóságunk erőlyes intézkedéseit árszabály nem léteben mindig sikerül kijátszani.

— Városi ügyeink rendezése végett Novák h. tanácsos ur városunkban időzik.

Vegyes hírek.

— Ő Felsőge, gróf Teleki Lászlónak konfiskált jószágait, Herencsényt és Felsőbányát, az örökösöknek visszaadni méltóztatott; továbbá Ő Felsőge saját pénz-tárából a pilis-szántói égeteknek 2000 ftot adományozott; egy budai ráczvárosi szegény párnak pedig, mely e napokban ünnepelte aranyemlékjét, Ő Felsőge szintén telemes pénzadományt küldött.

— Nagy-Károlyban Dopler József 70 éves földmivelőnek Fecser György nevű vejével már régóta sok baja volt. Az utóbbi egyre követelte amatól „jussát“, az öreg pedig mindig azzal biztatta, hogy majd kiadja, ha meghal. Az alávaló vő ez időt nem tudta bevárni, hanem febr. 4-én reggel 5 órakor az ipja házára ment s ott a szegény öregbe úgy bele ütött egy nagy kőst, hogy az rögtön szörnyet halt. Az elvetemedett gyilkos a törvény kezében van s várja az érdemlett büntetést. — A másik eset szintén N.-Károly vidékén egy szomszéd helységben történt febr. 1-én, a midőn egy lakodalom alkalmával egy szabadságos katona egy Bartha Mária nevű 18 éves hajadont pisztolyával úgy lőtt hátla,

hogy ez 9 nap múlva meghalt. A gyilkosság oka az volt, hogy a leány nem akart felesége lenni a le-génynek.

* Az új országában az országgyűlési tárgyalásokat a fölrítati viták befejezése után kezdik meg. Híre jár, hogy az ott tartandó üléseket Ő Felsőgeik is szerencsétlenül fogják legmagasabb jelenlétükkel.

* Az angol követség egy tagja, Sommerset Beaumont, Pestre érkezett.

* Olvasó kör. Bátor-Keszi községben ifjúság olvasó-köre alakult. Az alakítás érdeme Fodor János tanító, kinek sikerült a télen át tartó munkaszünet alatt az ifjakkal az olvasást megkedveltetni s hasznos könyvek által értelmüket nevelni s szellemüket nemesíteni. Bár minden község lelkesze és tanítója követné emlitett derék tanító példáját.

● Bécsben jelenleg mintegy 224 időszaki lap jelenik meg, 2 év előtt ezek száma alig haladta meg a 190-et.

* Halálozás. Zombory János, szerbiai v. püspök, prépost és olvasó-kanonok, hittudor és aranyvisés áldozár, e hó 19-én Kaloosan meghalt, életének 78-dik évében. Béke hamvaira!

Ü Z L E T :

Szatmártt, február 28-án tartott hetivásári piaci árak következők közlöklént: Tiszta buza 6 ft 40 —6 ft 60 kr. Kétszeres 5 ft —5 ft 20 kr. Rozs 5 ft 90 kr—4 ft 10 kr. Ápa 5 ft —5 ft 20 kr. Zab 4 ft 80 kr—1 forint 90 kr. Tengeri 4 forint 80 kr—5 ft. Krumpli 2 ft—2 ft 20 kr. Főzelék 6 ft 80—8 ft. Aszalt szilva 8—10 ft.

T.-Ujlak, február 19-én. A mai hetivásáron a piaci ár következő volt közlöklént: Tiszta buza 6 ft 80 kr. Kétszeres 5 ft 20 kr. Rozs 4 ft. Ápa 4 ft 20 kr. Zab 2 ft 40 kr. Tengeri 5 ft 20 kr. Kása 6 ft. Paszuly 7 ft 40 kr. Krumpli 2 ft 40 kr. Aszalt szilva 7 ft. Marhabus fontja 9 kr.

Máté-Szalkán, február 25-án tartott hetivásári piaci árak következők közlöklént: Tiszta buza 6 ft 60—6 ft 40 kr. Kétszeres 4 ft —4 ft 50 kr. Gabona 5 ft 60—70 kr. Ápa 2 ft 20 kr—2 ft 50 kr. Zab 1 ft 80 kr—2 ft. Tengeri 5 ft 60 kr—4 ft Kása 6 ft 6 ft 40 kr. Aszalt szilva 10—15 ft.

Szerkesztői üzenet.

20. G. J. urnak N.-Bánya. Mai számunkban megkezdett érdekes ezik tárgyalmas miatt késett; hasznos olvasmány az bármikor. Kérjük a folytatást.

A szerkesztő és kiadó hivatalokat tisztelettel kérjük a társ viszony fenntartására, s a cserepódlányok megküldésére.

Szatmár, 1866. márt. 2.

A „TÁROGATÓ“ szerkesztősége.

HIRDETÉSEK.

HIRDETMÉNY.

Az ököritói kisebb királyi haszonvételek folyó évi márczius hó 19-ik napján Ököritón a helyszínen ez évi április 24-ik napjától számítandó három egymás után következő évre, 100 forint bnatpénz le-tétele mellett árverés útján, a földesuri köztelken lévő épületekkel, — ugymint kocsma ház s állással együtt haszonbérbe fognak adatni; mely határidőre és helyre a bérleni kívánók ezennel meghívatnak. A bérlési feltételek alólírtnál Pusztalakon addig is megtekinthetők.

Pusztalak, február 16. 1866.

B. URAY ENDRE,

Ököritói földesuri felügyelő.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint ezennel közhírré tétet k, miszerint a néhai Jelenfi Károly örökösait illető 75. számú s 12000 fra értékelt házastelek a gyámhatóság engedélye folytán f. é. márczius 12-én délután 3 órakor a helyszínen tartandó árverés mellett, a legtöbbet ígérőnek el fog adatni; s ha az eladás nem sikerülne, azon esetben ezen házastelek ugyanakkor, f. é. április 24-től számítandó egy évi tartama a legtöbbet ígérőnek bérbe adatik. Ugy az eladási mint bérlési feltételek az árva bizottmányánál mindenkor megtekinthetők.

Kelt Szatmárt febr. 22. 1866.

Árva bizottmány által.

Felhívás.

A Risko János és neje Márkus Mária nevére jegyzett Domahida községi 56-ik sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utáni elárverezhető tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekjegyzőkönyvi törvényszék előtt leendő

összejövételére 1866. évi márczius 15-ik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve: mind azok, kik a felfoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívatnak, hogy igényüket a fentírt napig e törvényszéknél jelentsék be.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszékének 1866. évi február hó 1-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

175. P. 866.

Árverési hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai Erdődi lakos Flesch Jánosné Kimler Veronagyatékához tartozó, az Erdődi 146. sz. tkjben felírt 600 fra beesült $\frac{3}{4}$ -es volt úrbéres telek külterületi részével az eljáró bíróságnál megtekinthető kedvező feltételek alatt f. év márczius 19-én, szükség esetén április 19-én d. e. 10 órakor Erdőd m. városban árverés útján el fog adatni.

Szakasz febr. 18. 1866.

Szolgabírói bíróság.

Friss valódi Erfurti **VETEMÉNY** **MAGVAK** kaphatók Uray Albert rőfős vegyes kereskedésében Szatmáron Kazinczi-utca Fodor Imre ur háza alatt. 2-3

6120/1865

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mi-

kép a végrehajtási árverés Esze Ferencz felperes részére, ennek 800 pfrtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Tamási Bertalan hagyatéka s alperes ellen, ennek a Batizvasvári községi 1. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. alatt Tamási Bertalan nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy lak és melléképületekkel ellátott beltelekből, egy üres telekből s mintegy 40 hold szántó s kaszáló földekből állanak, s összesen 4550 fra beesültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi április hó 9-ik, és szükség esetén 1866. évi május hó 14-dik napjának délelőtti 9 órája a helyszíneire tüzetelt ki, melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hívatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél és a végrehajtással megbízott Bartok Antal szolgabíró urnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok a mennyiben az első árverés alkalmával beesértéken vagy azon felül el nem adhatnák, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszékének 1866. évi február hó 1-ső napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

147/1866

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mi-kép a végrehajtási árverés Melan Márton felperes részére, ennek 800 frtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Horilla Mihály s neje alperesek ellen, a Fábánháza községi 62. sz. tkjönyvben A. I. alatt Horilla Mihály nevére bejegyzett birtokokra, melyek $\frac{2}{5}$ -dos urbéri birtokból állanak, s összesen 700 fra beesültek, elrendeltetvén: árverési ha-

táridőül az 1866. évi márczius hó 20-ik, és szükség esetén 1866. évi április hó 20-dik napjának d. e. 9 órája a helyszínen tüzetelt ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hívatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Tatay István szbíró urnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával beesértéken vagy azon felül el nem adhatnák, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszékének 1866. évi február 1-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

6559/1865

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekjegyzőkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mi-kép a végrehajtási árverés Felber Mihály felperes részére, ennek 120 frtnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Müller András alperes ellen, ennek a Nagy-Majtény községi 140. sz. tkjönyvben A. I. alit az 6. és neje Etni Mára nevére bejegyzett birtokaira, melyek a 220. ház számú beltelekből — 500 □ ölnyi kertből — 220 □ öl gyümölcsösből és 600 □ öl szántó földből állanak, s összesen 400 fra beesültek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi márczius hó 21-dik, és szükség esetén 1866. évi április hó 24-ik napjának délelőtti 9 órája a helyszínen tüzetelt ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hívatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólírt törvényszéknél, és végrehajtással megbízott szbíró Balogh Kálmán urnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az

első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszékének 1866. évi február hó 1-ső napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

Hirdetmény.

Néhaj József Zsigmond csódtömegéhez tartozó ingatlan birtokok elárvereltetni szándékoltatván, e végett azoknak elárverezhetése tekintetéből — az alábbi megjelölt határnapok oly módon tűzettek ki, hogy ha árverelő hiányában a célba vett elárverés nem sikerülne, ez esetben az 1545. sz. a. házastelek f. évi április hó 24-től f. év sept. 29-ig vagy is egy fél-évre, a többi birtokok pedig egyévi haszonvételre ugyancsak a kitűzött napokon berbe fognak adni.

Mire nézve:

1-ör. Az 1545. sz. nagy-utcai háza f. évi mártius hó 5-ik napja mint első, ismét f. év április hó 3-ik napja második határnapul mindenkor d. e. 9 órakor.

2-ör. Az 1502. h. r. sz. a. majorbhelyre, — f. év március 5-ik napja, mint első, és április hó 5-dik napja, második határnapul d. u. 3 órakor.

3-ör. A 8175. h. r. sz. tölgyesi és 7774. h. r. sz. nagyköferti birtokokra, első határnapul f. év március 6-ik napja, második április hó 5-dik napja, mindenkor d. e. 9 órakor.

4-ör. A 2518, 8452. és 8251. hr. sz. birtokokra első határnapul f. év március 6-dik napja, második április hó 5-dik napja mindenkor d. u. 2 órakor; ismét

5-ör. A 8700. és 8747. h. r. sz. birtokokra f. évi március hó 8-dik napja mint első és április hó 6-ik napja második határnapul, mindenkor d. e. 9 órakor.

6-ör. A 10682. h. r. sz. németi mo-csári és 11580. h. r. számú halványi birtokokra első határnapul f. év március hó 8-ik, második április hó 6-ik napja, mindenkor d. u. 2 órakor; végre

7-ör. A 3732. h. r. sz. Középhegyi szőlőbirtokra nézve f. év március 9-ik napja, mindenkor mint első, — ismét április hó 7-ik napja mindenkor d. e. 10 órakor, és mindig a helyszínére kitűzeten, — a legtöbbet ígérőnek el fognak adni.

Az árverési feltételek Vajai Károly ügyvéd választmányi tagnál és a városi tkönyvi hivatalnál megtekinthetők. Szatmár 1866. február 28-án.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Lengyel György-né felperes részére, ennek 70 forintnyi és 25 knyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Kaposán György alperes ellen, ennek a N.-Károly községi 587. sz. tkönyvben 670. ház sz. alatt nevére bejegyzett birtokaira, mely egy téglából épült két lak szobát, egy konyhát és istállót magába foglaló épületből, sertés olból, udvar és kertből áll, s összesen 305 ftrra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi március hó 6-dik, és szükség esetén 1866. évi április hó 10-dik napjának d. e. 9 órája a helyszí- nére tűzött ki; melyre venni szándéko- zók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt tör- vényszéknek, és a végrehajtással megbi- zott Nagy Elek fűszolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszékének 1866. évi január hó 25-ik napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Móritz Pál felperes részére, ennek 105 knyi köve- telése s a törvényes járulékok erejéig Pável Gergely alperes ellen, ennek a Domahida községi 81. sz. tkönyv-

ben A. I. alatt nevére bejegyzett birtokaira, mely egy lakó szobával ellátott nád- fedelű épületből, belső telekből, s mintegy 4 hold külsőségekből áll, s összesen 102 ftra becsültettek, elrendeltetvén: ár- verési határidőül az 1866. évi mártius hó 15-ik, és szükség esetén 1866. évi áprius hó 19-dik napjának d. e. 10 órája a hely- színére tűzött ki; melyre venni szán- dékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek, és a végrehajtással megbi- zott Balogh Kálmán szolgabirónál bár- mikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a leg- többet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszé- kének 1866-ik évi január hó 25-dik nap- ján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, telexkönyvi kiadó.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Domahidy Kálmán és Gyula felperesek részére, ezek 47 ftnyi és 25 knyi követelése s a törvé- nyes járulékok erejéig Papp Miklós al- peres ellen, a Domahida községi 64. sz. tkönyvben A. I. alatt Papp Miklós és neje Kis Anna nevére bejegyzett birtokaira, mely egy vályogból épített s nád- dal fedett egy lakó szobából és konyhá- ból s 75 □ el kiterjedésű belső telekből áll, s összesen 80 ftrra becsültettek, el- rendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi március hó 15-dik, és szükség ese- tén 1866. évi április hó 19-dik napjának délelőtti 9 órája a helyszínén tűzött ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek és a végrehajtással megbizott Balogh Kálmán szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Kelt Szatmármegye telexkönyvi tör- vényszékének 1866. évi január 25-ik nap- ján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tk. kiadó.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvény- széke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Veisz Jákob felperes részére, ennek 49 ftnyi köve- telése, s a törvényes járulékok erejéig Kop- tyil Illés alperes ellen, ennek a Lekenca községi 42. sz. tkönyvben A. I. alatt, Kaptvil Illés nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy belső telekből, 3 hold belső kertből s mintegy 4 hold szántóföldek- ből állanak, s összesen 404 ftrra becsül- tettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi mártius 5-dik, és szükség esetén 1866. évi április hó 9-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tűzött ki, melyre venni szándékozók oly kijele- tés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek, és a végrehajtással megbizott Szőke Kálmán szbiró urnál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvény- székének 1866. évi január hó 25-ik nap- ján Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond telexkönyvi kiadó.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvény- széke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Móritz Pál felperes részére, ennek 1800 ltrnyi kö- vetelése s a törvényes járulékok erejéig, özvegy Várady Antalné alperes ellen, az Atya községi 155. számú tkönyvben, A. I. alatt Várady A. nevére bejegyzett birtokaira, melyek épületekkel ellátott belső és külső nemesi birtokból állanak, s összesen 6237

ftr 50 krra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. mártius hó 16-dik, és szükség esetén 1866-dik évi április hó 19-dik napjának d. e. 9 órája a törvényszék tárgyaló termébe Szat- márra tűzött ki; melyre venni szán- dékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszé- kének Szatmáron 1866. év január 11-én Szatmáron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond tk. kiadó.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés a megyei árvaépít-

tár mint felperes részére, ennek 147 fo- rintnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig alperes ellen, a Dengeleg községi 55. sz. tkönyvben 85. ház sz. alatt Szil- vasán János és Oana nevére bejegyzett birtokra, mely egy lakrészt magában foglaló nádas házból és kerttel ellátott beltelek- ből áll, s összesen 75 forintra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1866. évi mártius hó 15-dik napjának d. e. 9 órája a törvényszék tárgyaló termébe Szatmáron tűzött ki; — melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivat- nak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknek bármikor megtekin- hetik, s hogy a kérdéses birtok, a meny- nyiben az első árverés alkalmával becs- értéken vagy azon felül el nem adathat- nék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alól is le fog üttetni.

Szatmármegye telexkönyvi törvényszé- kének 1866. évi január hó 25-én Szat- máron tartott üléséből.

Zombory Zsigmond, tkönyvi kiadó.

CHEFS-D'ŒUVRE DE TOILETTE!

Császári királyi es hercegi udvarok által pártfogott, szabadalmok és emlékpénzzel kitüntetett.

DR. BÉRINGUIER L. KORONASZESZJE.
(A kölni vizek legjava) Eredeti üvege 4 ft 25 kr. o. é

Kitűnő minőségű — nemcsak mint kellemes illat — és mosdóvíz, hanem mint kitűnő segélygyógyszer is, mely az élelmiszereket élénkíti és erősíti.

BORCHARDT orvos-tudor
NÖVENY-SZAPPANA
elismert szer a bőr szépítésére és finomítására, mindennemű bőrtisztá- talanság ellen, valamint sikerrel használható mindennemű **fürdőhöz.**
Egy eredeti lepecsételt csomagnak az ára 42 kr.

DR. BÉRINGUIER
NÖVENY HAJFESTŐ-SZERE
(tokban foglalt kefe és eszszével együtt 5 ft o. é.)
Tökéletesen észszerűnek elismert és ártalmatlannak bizonyult, melyel haját, szakált és szemöldököt, minden árnyazatu színre festeni lehet.

Dr. **LINDES** tanár
NÖVENY RUDAS HAJ-KENŐCSE.
növeli a haj fényét és ruganyosságát, egyszersmind a fejtető szilárdítására is alkalmas
Egy eredeti darab ára 50 kr.

Dr. BÉRINGUIER
Növény-gyök hajolaja
hosszabb használatig tartó üvegekben 1 fival.
a legalkalmasabb növény-alkatrészekből összeállítva, a haj és szakál épentartására — erősítése és szépítésére, valamint az oly kellemetlen korpa és sümör gátlására.

Dr. SUIN de BOUTEMARD
FOG-PÁSZTÁJA
1/1 és 1/2 csomago-cskákban 70 és 35 kr.
fog és foghús legelőcsőbb, legkényelmesebb és legbiztosabb épentartási — és tisztító szere, egyszersmind kellemes üdöséget kölcsönöz a szájrügnek.

Balzsamos olajbogyó-szaőan
mint enyhe és egyuttal hatályos napi mosdószere, még a leggyön- gédebb bőrű hölgyek és gyermekek számára is legjobban ajánlható.
Egy eredeti csomag ára 50 kr.

HARTUNG orvostudor
CHINAHÉJ-OLAJA
mely a legjobb minőségű Chinahéj főzet — és balzsamos olajok összetételéből áll. a haj fentartására és szépítésére.
Ára 85 kr.

HARTUNG orvostudor
Növény-haj-kenőcse.
mely a hatályos tá álló nedvek és növényi anyagok alkatrészeiből áll, a hajnövés előzetésére szolgál. Ára 85 kr.

A fentebbi kitűnő tulajdonságuknál fogva elismert cikkek a valódi minő- ségérti jótálás mellett Szatmár városára nézve egyedül kaphatók: **Weisz Jánosnál, Nagybanán:** Ha raecek József, **Nagykálóban:** Mandl Sal. **Nagykálóba:** Schöberl C. **Nyirbátorba:** Legányi Ede, **Nyiregyházán:** Reich et Pavlovits és **Szigeten:** Ráth József urnál.